Anul XIV. No. 2435 ◆◆ 6 PAGINI 2 LEI Duminică 13 Iunie 1937

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 700
Pe şase luni . . . . . . „ 350
nstituţiuni, Cluburi şi Proprietari . . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.6 Redacţia şi provincia 3.26.69.

A FOST SABOTAT GICA POPESCU?!..

O revenire la un comentar şi o explicaţie datorită cetitorilor noştri nedumeriţi

In comentariile pe cari le-am făcut după matchul România-Belgia, ne-am oprit, foarte puţin, şi asupra faptului că în repriza secundă a partidei, jocul nu a fost deloc fixat pe partea stângă. In adevăr, în această repriză Gică Popescu nu a primit, aproape deloc, mingi. De câteva ori a fost servit şi totdeauna în imprejurări cari nu-i permiteau să facă mai mult decât a făcut. Adică să realizeze ca maximum, un corner. Dacă vreţi, «un splendid corner» — cum se extazia eri un confrate.

Unii spectatori cari ne-au trimis scrisori în acest sens, cerându-ne să ne ridicăm împotriva — evident — «criminalilor», au afirmat însă, PENTRUCA AU CREZUT ASTA, că Gică a fost «lucrat». Că la mijloc a fost o manevră criminală pentru compromiterea micului debutant în echipa naţională, că înaintaşii, mai precis Bodola şi Baratki l-au sabotat, pur şi simplu, pe Gică Popescu

Acest... punct de vedere a fost însuşit şi de unii confraţi cari au afirmat — CHIAR DACA NU L-AU CREZUT — acelaş lucru. Gică Popescu a fost sabotat !...

Popescu mai sunt câţiva jucători tineri cari ar trebui — DE INDATA — introduşi în echipa naţională şi, desigur, ar egala performanţa tânărului «student».

O explicaţie

Natural, nu voim să polemizăm cu aceşti confraţi fie că sunt de bună sau de rea credinţă. Pentru cetitorii cari ni s'au adresat şi ne-au cerut explicaţii, am scris această «revenire» la o dare de seamă căreia, deşi i-au fost consacrate aproape 8 pagini de gazetă, nu a fost totuşi — după cum se vede — suficientă.

Faptul că Gică Popescu nu a fost jucat în repriza doua are o singură explicaţie.

Jocul a fost, în această repriză în avantajul belgienilor, cari şi-au construit majoritatea acţiunilor pe aripa dreaptă. Chiar Braine, care tot timpul se plasa mai mult în stânga terenului său deschidea aripa dreaptă — sesizând forma slabă a lui Van den Eynde sau poate rezisenţa deosebită a lui Vintilă. Din această cauză, halful nostru dreapta — Rafinski — şi foarte ades interul dreapta (Bodola) erau concentraţi în apărare, atacul rămânând să se descurce în trei oameni: Baratki şi cele două aripi.

Or, este un lucru elementar în football, este un lucru pe care-l află orice junior îndată după faza iniţierii, că atunci când eşti atacat pe dreapta trebue să răspunzi prin acţiuni pe stânga. Sau, cum se spune în limbajul jucătorilor: «să schimbi jocul».

Albu, Rafinski, Iuhasz şi Bodola nu făcea altceva decât să aplice acest principiu elementar. (Sunt însă multe lucruri elementare pe cari unii dintre confraţi nu vor să le cunoască sau, mai simplu, nu le cunosc). **Putea oare Baratki să deschidă lui Gică Popescu, când echipa adversă era eşalonată spre dreapta terenului? Ar fi fost o greşală.** Cine a privit cu atenţie situaţiile în cari Baratki l-a deschis pe Beke (pare-mi-se, trei au fost aceste situaţii) şi-a putut da seama **că altă soluţie nu exista pentru** centrul nostru înaintaş. **Reamintiţi-vă exact situaţia. Pe partea noastră dreaptă, Beke izolat doar cu un singur fundaş în faţă;** pe partea stângă, Gică Popescu flancat de halful şi de fundaşul **advers, cari fatalmente trebuiau să se plaseze astfel. Ce extremă putea fi jucată?...**

De câte ori s'au dat mingi lui Gică Popescu, ele erau —principial — dinainte condamnate. E adevărat că chiar din aceste mingi talentatul Gică Popescu a ştiut să scoată aproape mai mult decât a realizat Beke din situaţii clare. Dar aceasta nu o putea şti nici halfii, nici Baratki. Nu o puteau prevede. Ei au jucat aşa cum era normal să joace. Au deschis pe dreapta, pentrucă această parte era mai liberă şi pentrucă erau datori să schimbe jocul.

Incât «sabotarea lui Gică Popescu» este o acuzaţie neserioasă. *In definitiv, tot astfel s'ar putea spune că în prima repriză a fost jucat numai Gică Popescu şi că a fost sabotat Beke.* Ridicol, nu?.. Şi atunci?..

Să nu fim absurzi!

Suntem cu totul de acord că Gică Popescu şi-a făcut un debut peste aşteptări şi foarte promiţător. Mai mult, socotim că în afară de Gică

Dar punctul acesta de vedere nu este câtuşi de puţin servit cu insinuări ca acelea de eri depărtate de realitate şi contrarii intereselor footballului românesc.

V.

Un mare interview cu Jeff Dickson

Marele promotor parizian a declarat unui redactor al „Gazetei Sporturilor": „Mi-am asigurat pentru sezonul de iarnă o mare lovitură-matchul Toma Aurel - Peter Kane"

Intors din Paris, sunt încă sub buna impresie a celor auzite în vizita pe care i-am făcut-o lui Jeff Dickson, în biurourile lui din Bd. Grenelle.

Această vizită o proectasem încă dela Bucureşti; ţineam foarte mult să aflu chiar din gura promotorului francez cauzele supărării lui pe Toma Aurel; cel puţin aşa se svonise pe aci şi cu toţii auzisem că Jeff Dickson, fiind supărat cu Leclerc, nu l-ar programa nici în ruptul capului pe românul fost campion european, în organizaţiile lui.

Svonul a fost întrucâtva întărit şi de declaraţiile pe care un boxeur, recent întors dela Paris, le-a făcut unui ziar de sport.

Aşteptam deci vizita cu o deosebită nerăbdare.

La Dickson

Imi fixez într'o dimineaţă o întâlnire cu Toma Aurel, la «bistroul» lui Routis, care este numai la câtiva metri de «Palais des Sports».

La 9 fix, pe o zi însorită, Toma Aurel soseşte punctual la întâlnire; cu el este şi managerul Leclerc, care a ţinut să-mi dovedească netemeinicia zvonului că Dickson «nu-l poate înghiţi»!

Peste 10 minute eram introduşi chiar de Dickson în cabinetul lui particular.

Două biurouri luxoase într'o încăpere ai cărei pereţi sunt supra încărcaţi de fotografii de hockeyişti şi boxeuri.

Câteva relicve şi micky-mouseuri purtătoare de noroc formează deasupra biuroului lui Dickson, o stranie panoplie.

Pe biuroul lui trei aparate telefonice dau impresia că te afli în cabinetul unui ministru, care în fiecare secundă trebuie să primească rapoarte din trei colţuri diferite ale ţării.

Să nu credeţi că aceste telefoane sunt numai... decorative; în cele 20 minute cât a durat vizita mea, cred că Dikson a ridicat de vreo 15 ori

(Continuare în pag. II-a)

Arenele Romane va adăposti astăseară prima gală de box în aer liber

Ilie Petrescu şi Vasile Şerbănescu vor disputa două titluri naţionale. Sandu Ion-Ion Gorun şi Lucian Popescu - Vasile Stoian pentru titlurile României la categoriile cocoş şi uşoară

Arenele Romane vor fi astăseară teatrul unui important eveniment pugilistic, eveniment menit să demonstreze în ce grad mai interesează pugilismul autohton pe sportivul român.

Societatea «Tirul» care sărbătorindu-şi 73 de ani de activitate şi-a asumat şi greaua misiune de a încerca reintronarea în drepturi a unui sport care, la un moment dat apăruse în cuceritor de masse.

Incercarea este temerară dar are toate şansele să reuşească datorită programului pe care societatea organizatoare l-a alcătuit. Intr'adevăr, cele cinci întâlniri cari figurează pe afişul galei este tot ceeace se poate angaja astăzi, mai select, la noi. Sunt în fruntea protagoniştilor, trei oameni cari au făcut cinste culorilor româneşti în străinătate şi cari sunt dornici să arate iubitorilor nobilei arte, progresele înfăptuite.

TREI VEDETE

Ilie Petrescu, Sandu Ion şi Vasile Şerbănescu sunt cele trei vedete ale reuniunii.

Primul a revenit în ţară după o activitate de aproape 6 luni în Franţa. A repurtat frumoase succese şi, ceeace este mai îmbucurător constă în faptul că stilul său a făcut furori şi a rămas frumos întipărit în memoria celor cari i-au urmărit matchurile.

Sandu Ion a cutreerat Occidentul timp de aproape 3 ani. A boxat în Franţa, Anglia, Spania, etc., lăsând pretutindeni o excelentă impresie şi reuşind, în loturi de cea mai ridicată clasă, performanţe cu răsunet, isbutind, în ultimul timp, să se ridice până la nivelul celor mai serioşi candidaţi la titlul de campion de categorie cocoş al Europei.

In fine, Vasile Şerbănescu se poate mândri, şi el, cu performanţe menite să consacre un boxeur.

A stat în Franţa aproape 9 luni şi a făcut o escapadă în Belgia. S'a comportat admirabil în toate ocaziile şi a reuşit să facă figură frumoasă şi cinste deosebită culorilor ce a purtat la centură.

Prezenţa pe program a acestor necontestate vedete constitue o garanţie de succes. Desigur însă că participarea celor mai sus menţionaţi nu trebue să ne facă să neglijăm pe ceilalţi. Mai

V. ŞERBANESCU

sunt pe program şi alte nume cari merită atenţie.

Este vorba de Ion Gorun, campionul României la categoria cocoş, Lucian Popescu, fost dublu campion al Europei şi Vasile Stoian fost, în mai multe rânduri, campion naţional.

Aceşti trei oameni au realizat în cariera lor, performanţe cari le dau dreptul să emită veleităţi în cele mai selecte loturi.

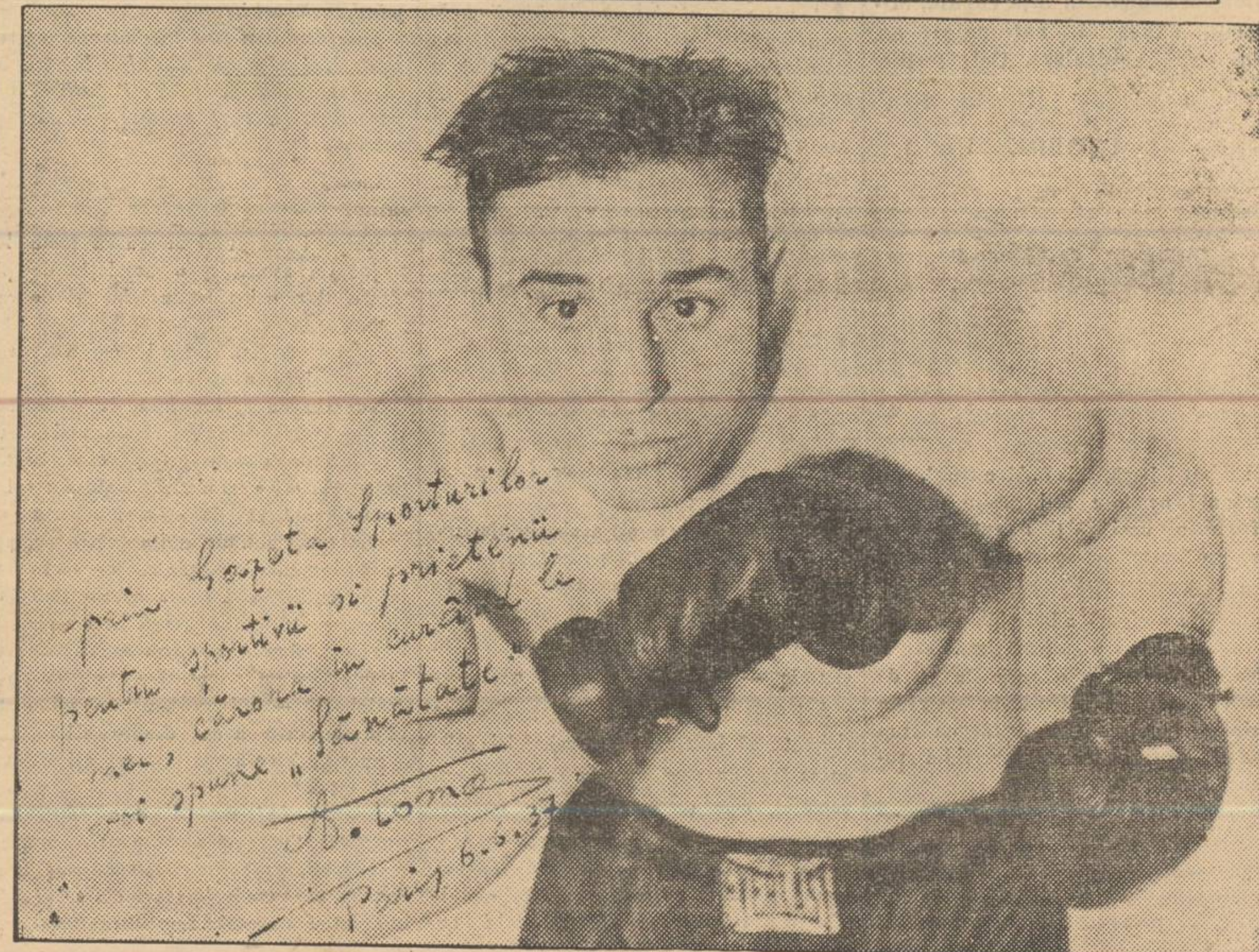
UN MATCH ŞI DOUA TITLURI

Vedeta programului va corespunde punerii în joc a două titluri naţionale. Ilie Petrescu îşi va apăra trofeul de campion semi-greu în faţa lui Vasile Şerbănescu. Deasemeni aceşti doi boxeuri vor disputa titlul naţional suprem abandonat de Moţi Spakow şi pus în competiţiune de F. R. Box. Cum Şerbănescu şi Petrescu sunt, fără îndoială, cei mai demni urmaşi ai fostului campion, astfel că alegerea nu poate fi contestată.

In ce priveşte şansele de isbândă, un pronostic este foarte dificil întrucât aceşti doi boxeuri nu s'au

(Continuare în pagina 2-a)

Clişeele noastre de jos în sus: O dedicaţie a lui Toma Aurel pentru sportivi şi prieteni prin „Gazeta Sporturilor". Toma Aurel declarat învingător contra lui Henry Hook în America. Toma într'o convorbire cu Jeff Dickson, marele promotor parizian.

„NEMZETI SPORT" SCRIE:

Dacă înaintaşii lui Ujpest nu vor avea o zi bună, echipa va fi învinsă la Bucureşti, de Venus

In tot cazul o luptă mare

Nemzeti Sport publică un mare reportaj despre echipa Venus-ului în ajunul întâlnirii cu Ujpest. Corespondentul ziarului prezintă pe toţi jucătorii negri-grilor şi le caracterizează în modul următor:

Este caracteristic pentru întreaga echipă că ştie să lupte.

Ei luptă ca italienii. In această privinţă vor fi desigur mai superiori decât Ujpest. Şi tactica echipei e foarte bine chibzuită. O apărare sistematică, cu o formaţie în dublu V, însă cu atac foarte variat

Corespondentul constată, că apărarea Venus-ului e mai bună, decât cea dela Ujpest. Rezultatul matchului va depinde de performanţa liniei de atac a echipei din Budapesta.

Dacă această linie va arăta un joc superior, — cum a fost contra F. C. Rapid-ului, — atunci va învinge, dacă însă înaintaşii nu vor avea o zi bună, echipa maghiară se poate înapoia cu o înfrângere-neaşteptată.

In tot cazul va fi o luptă mare şi după toate aparenţele un joc frumos.